

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 16C/448/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215216025
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Novotný
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2016:2215216025.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom Michalom Novotným v sporovej veci žalobcu: SECAPITAL S.a.r.l., reg. č. B108305, so sídlom 9 rue du Laboratoire, Luxembourg, Luxemburské veľkovoľvodstvo, zastúpeného: JUDr. Jiří Šmída, usadený euroadvokát, Bratislava, proti žalovanej: G. W., nar. XX. O. XXXX, bytom H. XXX/XX, Q. L., o 1.907,35 € s prísl., takto

rozhodol:

- I. Žaloba o zaplatenie 1.907,35 € s 5,5 % ročným úrokom z omeškania od 25. októbra 2013 sa zamietá.
- II. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou tunajšiemu súdu 3. septembra 2016 domáhal voči žalovanej zaplatenia súm uvedených vo výroku. V žalobe predniesol, že 6. septembra 2013 uzatvoril so žalovanou dohodu o urovaní pohľadávky vzniknutej voči žalovanej spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., zo zmluvy o pôžičke z 6. mája 2009, ktorú žalobca nadobudol postúpením. Jej výška bola sporná a tak bola nahradená novou, ktorú však žalovaná v dohodnutých splátkach nesplatila.

2. Žalovaný sa k žalobe doručenej do vlastných rúk 10. februára 2016 nevyjadrila.

3. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie (§ 297 Civilného sporového poriadku) na viaceré termíny, na ktoré sa čiastočne dostavil len žalobca, žalovaný sa napriek riadnemu predvolaniu neospravedlnila ani nepožiadala o odročenie. Preto súd konal pojednávanie v neprítomnosti žalovanej (§ 101 ods. 2 O. s. p., § 180 C. s. p.) a na ňom vykonal dokazovanie listinnými, dôkazmi, a to: dohoda o urovaní č. V. (č. l. 3 a 4), list zo 14. januára 2013 (č. l. 11), zosplatnenie dlhu (č. l. 12), žiadosť/zmluva o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX (č. l. 14), zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX (č. l. 41), žiadosť/zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX (č. l. 42), prehľad obrátov na týchto zmluvách (č. l. 43 a 44), prehľad obrátov na zmluve č. XXXXXXXX (č. l. 45 až 47), a v spojení so všeobecne známymi a uznanými skutočnosťami (§ 186 ods. 2. § 150 a § 151 ods. 1 C. s. p.) zistil tento

skutkový stav:

4. a) Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., bola spoločnosťou, ktorej predmetom podnikania bolo okrem iného poskytovanie úverov a pôžičiek z vlastných zdrojov. Žalovaná v prerokúvanej veci nekonala na účely svojho podnikania alebo zamestnania.

b) Táto spoločnosť ako veriteľ a žalovaná ako dlžník v rokoch 2007 a 2008 podpísali dve zmluvy: - „Zmluva o pôžičke - internetová“ č. XXXXXXXXXXXX (resp. č. XXXXXXXX) dňa 11. marca 2007, ktorou jej poskytla pôžičku 8.610 Sk s úrokovou sadzbou 61,73 % splatnú v 18 splátkach po 685 Sk (č. l. 41),

- „Žiadosť/zmluva o poskytnutí rýchlej pôžičky“ č. XXXXXXXX (č. I. 42), ktorej uzavretie prebiehalo tak, že žalovaná 21. októbra 2008 v oddiele „Údaje k požadovanej pôžičke“ označila spomedzi možností krížikom sumu 30.000 Sk a dobu splácania 3 roky. Takto predloženú listinu predložila spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. ktorá v oddiele „V. Schválená výška Pôžičky (nevypíňa sa)“ doplnila schválenú výšku pôžičky 30.000 Sk, splátku 1.295 Sk, počet splátok 36 a ročnú úrokovú sadzbu 36,20 % a 23. októbra 2008 ju podpísala.

Žalovaná na zmluve č. XXXXXXXX splatila celkovo sedem splátok po 685 Sk, teda celkovo 4.795 Sk, na zmluve č. XXXXXXXX nesplatila nič (prehľady č. I. 43 a 44).

c) Následne žalovaná 30. apríla 2009 a spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., 6. mája 2009 podpísali listinu označenú ako „Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky“ č. XXXXXXXX (č. I. 4). V časti tejto listiny označenej „II. Schválená výška Pôžičky“ sú okrem iného vymedzené schválená výška pôžičky 1.495,44 €, mesačná splátka 51,98 €, počet splátok 41, ročná úroková sadzba 24,02 %, konečná splatnosť „41 mesiacov“ a ročná percentuálna miera nákladov. Priemerná ročná percentuálna miera nákladov nie je uvedená. V časti „III. Účel použitia Pôžičky“ je uvedené, že podpisom zmluvy klient „žiada poskytnutú Pôžičku použiť na úhradu nasledovných Pohľadávok Spoločnosti voči Klientovi“. V nasledujúcej tabuľke sú uvedené pohľadávky z dvoch zmlúv (v časovom poradí): z 11. marca 2008 (správne: 2007) č. XXXXXXXX so zostatkom 259,28 € a z 22. októbra 2008 so zostatkom 1.236,16 €. Na túto zmluvu žalovaná taktiež nezaplatila žiadnu splátku (prehľad č. I. 45 až 47), v dôsledku čoho spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. k 20. septembru 2009 vypovedala, resp. zosplatnila.

c) Listom zo 14. januára 2013 (č. I. 11) Consumer Finance Holding, a.s., žalovanej oznámila, že pohľadávku, ktorá vyplýva z uvedenej zmluvy, postúpila na žalobcu. Žalobca (ako „Veriteľ“) zastúpený spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o.) predložil žalovanej v auguste alebo septembri 2013 listinu označenú ako „Dohoda o urovaní“ (č. I. 3 a 4), ktorú žalovaná 6. septembra 2013 podpísala a zaslala späť žalobcovi. Táto listina obsahovala okrem iného tieto ustanovenia:

„Časť A

Úvodné ustanovenia

1. Medzi... spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s... a Dlžníkom bola dňa 20.5.2009 uzatvorená zmluva č. XXXXXXXX..., na základe ktorej poskytol... Dlžníkovi peňažné prostriedky vo výške 2.131,18 EUR a Dlžník sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť dohodnutý úrok.

2. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok... došlo k postúpeniu pohľadávok vyplývajúcich zo zmluvy uvedenej v ods. 1 na Veriteľa, vrátane príslušenstva a všetkých práv s pohľadávkou spojených...

3. Veriteľ tak má voči Dlžníkovi pohľadávku špecifikovanú vyššie v ods. 1 a 2. Táto skutočnosť nie je medzi zmluvnými stranami sporná.

Časť B

Konštatovanie sporných skutočností

1. S ohľadom na skutočnosť, že Dlžník záväzky vyplývajúce zo zmluvy riadne a včas neplnil, má Dlžník voči Veriteľovi ku dňu uzavretia tejto Dohody záväzok (dlh) v celkovej výške 2 007,66 EUR vrátane príslušenstva (úroky, úroky z omeškania, náklady Veriteľa spojené s uplatnením pohľadávky), s ktorého splnením je Dlžník v omeškaní.

2. V predchádzajúcom odseku špecifikovaný záväzok Dlžníka ku dňu uzatvorenia tejto Dohody pozostáva z týchto položiek:

a) istiny: 1 606,41 EUR

b) úroku a úroku z omeškania: 383,25 EUR

c) zmluvnej pokuty, poplatkov a inkasných nákladov 18 EUR

3. Medzi Veriteľom a Dlžníkom je výška záväzku Dlžníka voči Veriteľovi z titulu zmluvy sporná...

Časť C

Urovanie

1. Veriteľ na strane jednej a Dlžník na strane druhej sa dohodli na urovaní záväzkov Dlžníka voči Veriteľovi vyplývajúcich zo zmluvy a špecifikovaných vyššie v časti A tak, že doterajší záväzok Dlžníka vrátane jeho príslušenstva zaniká a nahradzuje sa novým záväzkom Dlžníka uhradiť Veriteľovi dlžnú čiastku vo výške 1 927,35 EUR spolu s úrokovou sadzbou 7,00 % p.a. z dlžnej čiastky úveru...“.

Žalovaná však svoj záväzok ani podľa tejto dohody neplnila, preto ju žalobca listom z 11. augusta 2015 vyzval na splatenie všetkých záväzkov (č. I. 12).

5. Takto zistený skutkový stav, pokiaľ nevyplýva zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 ods. 1 C. s. p., vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených vo vzájomnej súvislosti (§ 191 C. s. p.).

Skutkové zistenia v bode 4 sú v podstate len reprodukciou príslušných listinných dôkazov, resp. ich častí, voči pravosti ktorých neboli vznesené žiadne námietky, ako aj z tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nespochybnila.

Skutkový záver o zosplatnení záväzku zo zmluvy č. XXXXXXXX urobil súd z prehľadu splátok a úhrad č. I. 45 až 47, v ktorom je k 20. septembru 2009 uvedená položka „pokuta vypovedanie“. Okrem toho k tomuto dátumu je v prehľade predpísaných splátok uvedená suma „1.445,79“, hoci pravidelná splátka mala byť len 51,98 € mesačne a v takejto výške aj boli predpisované v predošliých mesiacoch. Celkovo malo byť splátok 41, no už po troch splátkach pravidelné mesačné predpisy prestávajú a je naraz predpísaná celá suma 1.445,79 €. Podľa úradnej vedomosti súdu z iných konaní, v ktorých sa uplatňujú nároky zo zmlúv uzavretých spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., kde takýto záznam v prehľade splátok korešponduje s reálnym zosplatnením splátok, teda zaslaním výzvy dlžníkovi na okamžité splatenia celého dlhu. Preto súd k rovnakému záveru dospel aj v prerokúvanej veci, teda že k tomuto okamihu naozaj došlo k zosplatneniu zvyšných splátok.

Právne vec súd posúdil takto:

6. Žalobca sa svojich nárokov domáha v podstate z titulu dohody o urovaní zo 6. septembra 2013, ktorou podľa neho malo dôjsť k urovnaniu záväzkov medzi veriteľom a žalovaným z pôvodnej zmluvy o pôžičke.

7. Podľa § 585 ods. 1 Obč. zák. môžu účastníci dohodou o urovaní upraviť práva medzi nimi sporné alebo pochybné, pričom doterajší záväzok je nahradený záväzkom, ktorý vyplýva z urovnania. Podľa § 586 Obč. zák. omyl v otázke spornosti nespôsobuje neplatnosť dohody o urovaní, rovnako nespôsobuje neplatnosť dobromyseľného urovnania to, ak dodatočne vyjde najavo, že niektorá zo strán nemala v čase urovnania dohodnuté právo.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že dohoda o urovaní je dohoda účastníkov záväzkového právneho vzťahu, ktorou odstraňujú spornosť alebo pochybnosť vzájomných práv a povinností tým, že ich rušia a nahradzujú ich novými. Jej účelom je teda odstrániť existujúcu právnu neistotu medzi účastníkmi a predísť tak ďalším nezrovnalostiam alebo sporom. Spornosť môže byť skutková alebo právna, objektívna alebo subjektívna. Podmienkou platnosti dobromyseľného urovnania nie je ani existencia, ani platnosť pôvodného záväzku (§ 586 ods. 2 Obč. zák.). Urovaním doterajší (sporný) záväzok zaniká a vzniká nový záväzok z urovnania (§ 585 ods. 2 Obč. zák.), ktorého podstatou je, že za účelom odstránenia spornosti účastníci urobia vzájomné ústupky.

Z formulácie § 586 ods. 2 Obč. zák. vyplýva, že dohoda o urovaní predstavuje samostatný zaväzovací dôvod - dôvod vzniku záväzku a je teda svojou podstatou aj samostatným zmluvným typom (porov. aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo 13/2009. Aj pre záväzok z urovnania však platí ustanovenie § 495 Obč. zák., podľa ktorého je však veriteľ povinný preukázať dôvod záväzku, teda hospodársky dôvod, kvôli ktorému sa dlžník k svojmu plneniu zaviazal. Ani urovanie teda nie je abstraktným zaväzovacím dôvodom, ako napríklad zmenka, ale musí byť podporené určitou hospodárskou kauzou. Takou kauzou je v prípade urovnania práve spornosť alebo pochybnosť záväzkov medzi stranami. Dôvodom, kvôli ktorému strany uzatvoria dohodu o urovaní a zaviazu sa k novému záväzku, je odstránenie spornosti, teda aby nové záväzky medzi nimi boli postavené naisto - namiesto sporných záväzkov určitej hodnoty tak strany získavajú (možno menej hodnotné, ale) isté a nesporné záväzky, a pôvodné sporné zanikajú.

8. Spornosť alebo pochybnosť pôvodných záväzkov nie je preto len formálny predpoklad dohody o urovaní, ale jej materiálny základ - hospodársky dôvod (kauza) v zmysle § 495 Obč. zák. Práve na tomto základe sa potom môže dohoda o urovaní stať vlastným (novým) zaväzovacím dôvodom, nezávislým od pôvodných záväzkov. Veriteľ, ktorý uplatňuje nároky z dohody o urovaní, potom musí v zmysle § 495 Obč. zák. kauzu tohto urovnania, teda skutočnú spornosť alebo pochybnosť pôvodných záväzkov, preukázať. Práve v tom sa urovanie líši od novácie, ktorá naopak vychádza z toho, že existujúci záväzok medzi účastníkmi nie je sporný ani pochybný, ale z iných dôvodov (z inej kauzy) ho treba nahradiť iným. Tiež práve preto je skutočná existencia spornosti alebo pochybnosti podstatným predpokladom platnosti dohody o urovaní. Neexistencia spornosti, resp. v zmysle § 495 Obč. zák. jej nepreukázanie veriteľom

ako kauzy urovnania, znamená, že dohoda o urovaní je neplatná pre neexistenciu jej základného predpokladu (porov. uzn. Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 Cdo 313/2012).

V prípade, že pôvodný záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy, je dôsledné trvanie a skúmanie spornosti alebo pochybnosti o to dôležitejšie, že vznikom nového záväzku z urovnania nemožno uplatňovať námietky proti pôvodnému záväzku. Zánikom pôvodného záväzku totiž tieto námietky strácajú svoje účinky a nemôže na ne potom prihliadať ani súd konajúci o nároku z tejto zmluvy (§ 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov). Týmto spôsobom by potom bolo možné v podstate obchádzať ustanovenia o neprijateľných podmienkach, ale aj ustanovenia normujúce následky neplatnosti určitých dojednaní (napr. v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Urovaním by totiž táto neplatnosť bola zhojená.

9. Podľa názoru súdu v prerokúvanej veci nebolo dokázané, či vôbec a v čom spočívala spornosť alebo pochybnosť záväzkov medzi účastníkmi, ktorá mala byť odstránená urovaním zo 6. septembra 2013. Naopak, už z textu časti A a B a časti C ods. 1 tejto dohody vyplýva, že v podstate žiaden z citovaných záväzkov nie je pochybný alebo sporný, resp. nie je pochybný alebo sporný v takej miere, aby tým bola dokázaná kauza dohody o urovaní zo 6. septembra 2013. Už v časti A sa ako nesporná skutočnosť konštatuje, že bola uzavretá určitá zmluva, že dlžníkovi boli poskytnuté určité prostriedky (prítom zo zmluvy o poskytnutí pôžičky č. XXXXXXXX z 30. apríla/6. mája 2009 vyplýva, že poskytnutých bolo žalovanej len 1.495,44 €, nie 2.131,18 €; túto sumu mala žalovaná zaplatiť po započítaní všetkých úrokov a poplatkov). Aj v časti B ods. 1 a 2 sa rekapitulujú ako nesporné jednotlivé zložky pohľadávky (istina, úroky, zmluvné pokuty). Len v časti B ods. 3 sa potom bez akéhokoľvek bližšieho spresnenia konštatuje, že „výška záväzku je sporná“, pričom v ďalšej časti sa v podstate konštatuje, že sa nahrádza rovnakým záväzkom, len s nižšími úrokmi. Podľa názoru súdu z takto vystavanej a formulovanej písomnej (§ 40 ods. 3 Obč. zák.) zmluvy nielenže nevyplýva záver, že by medzi účastníkmi skutočne existovala spornosť ohľadom ich záväzku, ale naopak, spornosť a pochybnosť len deklaruje, aby v ďalšom mohlo dôjsť k „urovaní“ a nastať jeho účinky. Skutočným cieľom dohody o urovaní je tak v podstate len využiť formu dohody o urovaní na to, aby sa dlh dlžníka odpútal od pôvodného záväzkového vzťahu (so všetkými jeho vadami) a aby voči novému dlhu nebolo možné uplatniť námietky vyplývajúce z tohto pôvodného záväzkového vzťahu.

Podľa názoru súdu tak v prerokúvanej veci nebola zistená existujúca spornosť alebo pochybnosť záväzkov, ktoré sa mali dohodou o urovaní zo 6. septembra 2013 nahradiť, v zmysle § 585 ods. 1 Obch. zák. Neexistencia týchto predpokladov znamená, že dohoda o urovaní z 27. januára 2014 nemôže mať účinky urovnania. Ak sa vonkajšou formou snaží navodzovať účinky urovnania, aby ťažilo z výhody § 585 ods. 2 Obč. zák. (zánik pôvodného záväzku a vznik nového), ide podľa názoru súdu o právny úkon, ktorý svojím účelom obchádza zákon (teda voľbou vonkajšej formy urovnania sa snaží obísť prísnejšie predpoklady iných foriem zmien existujúcich záväzkov, resp. vôbec zbaviť dlžníka pôvodných námietky zo záväzkového vzťahu), ktorý je podľa § 39 Obč. zák. neplatný.

10. Neplatnosť samotnej dohody o urovaní by však neprekážala prípadnej konverzii tohto právneho úkonu (§ 41a ods. 1 Obč. zák.; porov. cit. uzn. NS SR sp. zn. 6 Cdo 313/2012). Aj neplatné urovanie by totiž mohlo spĺňať napr. náležitosti novácie alebo odpustenia časti dlhu. Z obsahu dohody o urovaní zo 6. septembra 2013 však nemožno jasne zistiť, v čom má zmena záväzku spočívať. Za zmenu nemožno v tomto smere považovať len prostý prejav „záväzok sa mení“, keďže nie je zjavné, čo to znamená, teda ako sa má záväzok pre budúcnosť posudzovať (či má ísť aj naďalej o pôžičku alebo o niečo iné). Navyše, z kontextu celej dohody je zjavné, že pod formuláciou „záväzok sa mení“ sa má namysliť práve zmena na záväzok novácie, ktorá však v zmysle vyššie uvedeného ako samostatný právny titul neobstojí.

11. Okrem toho však všetky tieto právne úkony (novácia, odpustenie a pod.) predpokladajú existenciu platného novovaného záväzku. V prerokúvanej veci sa dohoda o urovaní zo 6. septembra 2013 týkala pôvodného záväzku, ktorý mal vzniknúť zo zmluvy o poskytnutí rýchlej pôžičky č. XXXXXXXX. Touto zmluvou (podľa jej znenia) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., mala žalovanej poskytnúť pôžičku v určitej výške na „úhradu Pohľadávok“ tejto spoločnosti voči žalovanej. Podľa § 657 Obč. zák., ale aj § 497 Obchodného zákonníka však podstata peňažnej pôžičky aj úveru spočíva v tom, že veriteľ prenechá dlžníkovi peniaze (peňažné prostriedky), teda odovzdá mu peniaze do vlastníctva, a dlžník ich vráti. Pôžička a úver v pravom slova zmysle teda predpokladajú reálne odovzdanie peňazí (či už v hotovosti alebo aj prípadným prevodom medzi účtami v banke). Ak však má podľa zmluvy o úvere resp. pôžičke poskytnúť veriteľ peňažné prostriedky na uhradenie záväzku, ktorý má dlžník voči nemu, nejde v skutočnosti o zmluvu o pôžičke, resp. o úvere v pravom slova zmysle. Veriteľ totiž

v takom prípade nemôže poskytnúť plnenie sebe samému, pretože je to pojmovo nemožné. Takáto zmluva je tak svojím obsahom v skutočnosti dohodou o zmene záväzku (nováciou) v zmysle § 516 Občianskeho zákonníka, ktorým sa doterajší záväzok nahrádza záväzkom novým z titulu úveru alebo pôžičky. Podmienkou platnosti dohody o novácii je ale existencia pôvodného záväzku, ktorý sa má novým úverom resp. pôžičkou nahradiť.

V prerokovanej veci je tak podmienkou platnosti záväzku žalovanej zo zmluvy z 30. apríla/6. mája 2009, ktorým sa má poskytnutou pôžičkou nahrádzať záväzok žalovanej voči spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., platnosť takéhoto záväzku žalovanej voči tejto spoločnosti. V samotnej zmluve sa uvádzalo, že pôžičkou majú byť splatené (nahradené) záväzky žalovanej z dvoch skorších zmlúv. Zo zisteného skutkového stavu však vyplýva, že niektoré z týchto zmlúv obsahujú úrokovú sadzbu v rozsahu 40 % a viac, ktorú podľa dnes už ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR (napr. 5 Cdo 26/2011) treba považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Z pôvodných zmlúv o pôžičke č. XXXXXXXX a XXXXXXXX tak žalovanej mohol vzniknúť dlh nanajvýš v rozsahu tam uvedenej istiny, teda 8.610 Sk a 30.000 Sk. Ku dňu uzavretia zmluvy č. XXXXXXXX tak záväzky žalovanej z týchto zmlúv mohli existovať nanajvýš v rozsahu 1.122,45 €, nie v rozsahu 1.495,44 € uvedenom v uvedenej zmluve. V prevyšujúcej časti sú teda pôvodné záväzky neplatné podľa § 39 Obč. zák. a ich nahradenie novým záväzkom (novácia) podľa § 516 Obč. zák. platne takisto neprichádza do úvahy. V dôsledku toho je v rovnakom rozsahu neplatná aj zmluva o pôžičke z 30. apríla/6. mája 2009.

12. Už vzhľadom na to je zrejmé, že aj keby bolo možné zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX považovať za platný úkon v rozsahu istiny 1.122,45 €, pri aplikácii dohodnutej úrokovej sadzby 24,02 % by to znamenalo, že celková suma splatná by bola nižšia na istine a úroku približne o 400 až 500 € a predstavovala by približne 1.700 €. Takáto suma by v 51,98 €-vých splátkach bola splatená nie za 41 mesiacov, ale 32 až 33 mesiacov, a posledné splátky by tak neboli splatné v septembri a októbri 2012, ale v decembri 2011 alebo v januári 2012. V dôsledku toho nebolo možné žalobcovi priznať ani nároky žiadané eventuálne v záverečnom návrhu, teda nároky na dve posledné splátky, keďže za september a október 2012 nárok na splátku po 51,98 € neexistoval. Naopak, veriteľ by mal podľa uvedenej zmluvy nárok na posledné dve splátky v decembri 2011 a 2012, ktoré by ku dňu podania žaloby na súd (3. septembra 2015) boli už dávno premlčané v trojročnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka). V skutočnosti však premlčacia doba týchto splátok neplynula od dátumu ich splatnosti, keďže podľa zisteného skutkového stavu veriteľ v septembri 2009 dlh zosplatnil. Podľa § 103 Obč. zák. by v takom prípade plynula premlčacia doba celého zvyšku dlhu nie od splatnosti jednotlivých splátok, ale od splatnosti nesplatenej splátky, kvôli ktorej došlo k zosplatneniu. Podľa § 53 ods. 8 Obč. zák. pritom k zosplatneniu môže dôjsť najskôr po trojmesačnom omeškaní so splatením niektorej splátky. V septembri 2009 teda mohlo k zosplatneniu dôjsť kvôli omeškaniu so splátkou za mesiac máj 2009, v dôsledku čoho môže premlčacia doba plynúť od mája 2009. Vzhľadom na dátum podania žaloby 3. septembra 2015 je potom celkom jasné, že premlčacia doba uplynula už dávno pred jej podaním.

13. Zo všetkých týchto dôvodov tak súd žalobu zamietol (výrok I), keďže jej dôvodom nemôže byť dohoda o urovaní zo 6. septembra 2013 a pokiaľ by jej dôvodom mali byť pôvodné zmluvy o pôžičke, boli by už dávno premlčané.

14. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a plne úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu všetkých trov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní treba popri označení súdu, ktorému je určené, spisovej značky a označenia veci, ktorej sa týka, označení a podpise odvolateľa a uviesť tiež, v akom rozsahu sa tento rozsudok napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, § 365 C. s. p.) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).